

בשעה שראו הלבושים את דמותו של אדם, העליו ריח. שלוש ריחות עלינו פאן, אחד - ריח בגדיו. ב' - ריח בני. ג' - ריח שדה אשר ברכו ה'. וכל השלש עלוי ליאתך בשעה שנכנס אליו יעקב.

ובכם בתוכים בפסוק תהזה. ריח בגדיו, הינו על בן עלמות אהבוך. ריח בני, הינו שמניך טובים. ריח שדה, הינו שמן תורק שמן. וዳי הכל קשור אחד, וסוד מקרבו שהערנו בו, כמו שנאמרasha, שהינו עלמות אהבוך, והכל סוד אחד. ריח - שמן תורק שמן. ניחח - שמניך טובים. והכל אחד לה, הינו לרים, והכל דבר אחד, וסוד אחד, בקשר אחד, כמו שנותבה.

משבני אחריך נרוצה (שיר א). כתיב ונמתי משכני בתוכם וגוו. בא וראה, הקדוש ברוך הוא נמן שכינתו בין ישראל להיות רביצה עליהם כאם על הבנים, ולגן עלייכם בכל הארץים.

ובן זמן שאotta אם קדושה יושבת עליהם, הקדוש ברוך הוא בא לדור עפם, משים שהרי אין הקדוש ברוך הוא עוזב אותו לעולמים. וכל החביבות שלמעלה היא עליה.

ומשם כה נמן אותה משכון בתוכם של ישראל, לדעת שלא ישבחם, ולא יעוז אותם לעולמים. מה הטעם? משום אותו המשפונ שבטוכם. והיא אומרת, משכון הינו התייחסותם, אהיה משכון הינו התייחסותם, ואני ובני אחריך נרוצה. משבני, חוננו לקשרם בקדושים הראשונים על אותו סודasha.

משבני, אהדרנא לקישורה דמילין קדמאין, על ההוא רזאasha ריח

אהדרו לבושין לדיווקניהם. יעקב דיוקנא דאדם וdae הוה, ושפירו דיליה, בשעתה דחמו לבושין דיוקנא דאדם, סליקו ריחא. תלת ריחין אסתלקו הכא, חד, ריח בגדיו. ב', ריח בני. ג', ריח שדה אשר ברכו ה'. וכוליהו תלת, סליקו לגבי דיצחק, בשעתה דעתאל יעקב לגביה.

ובוילחו כתיב בהאי קרא, ריח בגדיו, הינו על בן עלמות אהבוך. ריח בני, הינו על שמןיך טובים. ריח שדה, הינו שמן תורק שמן. ודא כולה קישורה חדא. ורزا דקורבנא דקא אתערנא ביה, כמה דאטמר אשא, דהינו עלמות אהבוך, וכלה רזא חדא. ריח, שמן תורק שמן. ניחח, שמניך טובים, וכולה חד. לה, הינו לירח. וכולה מלאה חדא, ורزا חדא, בקישורה חדא, כמה דאטמר. משבני אחריך נרוצה. כתיב, (ויקרא כו יא) ובנתתי משכני בתוכם וגוו. תא חי, קידשא בריך הוא יhab שכינתי בינוון דישראל, למחיי רבייעא עלייהו, כאימה על בנין, ולאגנא עלייהו בכל סטרין.

ובן זמן אהדרנא אימה קדישא (דף ע"א) יתבא עלייהו, קידשא בריך הוא אני לדירא עמהון. בגין דהא קידשא בריך הוא לא שבק לה לעלמיין, וכל חביבו דלעילא עליה איה. ובגין כה, יhab לה משכונא בגורייהו דישראל, למנדע דלא ינשי לוין, ולא ישבוק לוין לעלמיין. מי טעמא, בגין דההוא משכונא בגורייהו. והיא אמרת, משכונא הויתי במתטא, אהא משכונא לגבה, ולסלקה לקבלת, ואני ובני אחריך נרוצה.

רַיִם נִיחָח. שְׁהִרִּי בְּשָׁעָה שְׁעוֹלָה
הַרְצָוֹן מִמְּפָה בְּסָוד הַקְּרָבָן, הֵיא
עֲולָה וְאָוֹמֶרֶת לְאַהֲבוֹתָה: מִשְׁכַּנִּי,
הַוּשֶׁט יִמְינֶךָ אֶלְיָה לְקַבֵּל אָוֹתִי
וְלְהֻלּוֹת אָוֹתִי, בָּצֶד שֶׁל
הַתְּעוּרוֹת הַשְּׁמָאלִי, וְתִימִין

לְחַטָּק אָוֹתִי, וְזֹהוּ מִשְׁכַּנִּי.
וְהַאֲשָׁה הַנָּה אָמֶרֶת לְגַבֵּי רַיִם,
רַיִם לְגַבֵּי נִיחָחָת, נִיחָחָת לְהָ. וְאֵז,
אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה. מַה זֶּה נְרוֹצָה?
נְהִיה בְּרַצּוֹן, כִּמוֹ שְׁגַּאמֵּר (וַיְהִיא)
וְנְרַצָּה לוֹ לְכַפֵּר עַלְיוֹ. וְזֹהוּ
שְׁפָתּוֹב (בְּרָאשֵׁת מָא) וְיַרְצָחוּ מִן
הַבּוֹר. מַה זֶּה וְיַרְצָחוּ? שְׁהַרְצָוּ
אָוֹתוֹ בְּקָרְבָּים טָוִים, בְּמַלְים שֶׁל
רַצּוֹן טָוֹב, שְׁהִיה עַצְובָּמָאָוֹתוֹ
הַבּוֹר. וְעַל זֶה נְרוֹצָה - נְהִיה
בְּרַצּוֹן, בְּרַצּוֹן שְׁלָם בְּרָאֵי.

אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה, טֶל עַפָּה רַצּוֹן
בְּרָאשָׁוֹנָה, וְאָמָר שָׁאָתָה תַּטְלֵל -
אַנְיָ וְכָל אַוְתָן עַלְמוֹתִי נְהִיה

בְּרַצּוֹן, וְעַל בָּן מִשְׁכַּנִּי.
מִבָּאֵן שְׁרַצּוֹנוֹת וּבְרָכוֹת אֵין
נִמְצָאים אֶלְאָ בְּמִקּוֹם שְׁזָכָר
וּנְקַבָּה הַתְּחִבָּרוּ יְחִיד. וּמִשּׁוּם כֵּה,
מִשְׁכַּנִּי אֶלְיָה בְּרָאשָׁוֹנָה, כִּי
שָׁאָקֵבֶל רַצּוֹן מִפְּקוּם שְׁפֵל
הַרְצָנוֹת נִמְצָאים, וְאָמָר כֵּה
אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה, נְהִיה בְּרַצּוֹן. וְאֵם
לֹא תִמְשְׁכַּנִּי אֶלְיָה, הַרְצָוֹן וְהַרְצָוֹן
הַעֲלִיוֹן לֹא יִשְׁרוּ עַלְיוֹ, שְׁהִרִּי זָכָר
בְּלִי נְקַבָּה אֵין שׂוֹרִים בּוֹ בְּרָכוֹת.

וְכָל זֶה בְּדִיןָן שְׁהַעֲרָנוּ בְּסָוד שֶׁל
אֶלְף, שְׁהִרִּי שֶׁם נִמְצָאים הַסּוֹדוֹת
הַלְלוֹי, אֲשָׁה רַיִם נִיחָחָת לְהָ. וְהֵוָה
הַסָּוד שֶׁל מַעַלָּה וּמַטָּה, וְכָל סָוד
הַאֱמֹנוֹה בּוֹ פָלוֹי, וְעַל בָּן עֲולָה

בָּהָ (בְּאֶחָד). וְהַכָּל הוּא. אֲ
בְּשָׁעָה שְׁהָאֹות הַזּוּ פּוֹרַחת
בְּאוּרִיר, מַתְּעַלְים אֶלְף וּמִמָּה
עוֹלָמוֹת וּנוֹכְלִים בְּתוּכוֹ. וְנֶרֶשְׁמוֹ
אֹוֹתִיות אַחֲרוֹת, וְנֶחֱקָקוּ אַחֲרִיו.

נִיחָחָת. דָּהָא בְּשַׁעַתָּא דְּרַעֲוָתָא סְלִיק מַפְּתָּא
בְּרַזְא דְּקוּרְבָּנָא, אֵיהִי סְלִיקת וְאָמֶרֶת לְגַבֵּי
רַחִימָא דִילָה, מִשְׁכַּנִּי: אָוֹשִׁיט יִמְינֶךָ לְגַבֵּי,
לְקַבְּלָא לִי, וְלַסְלָקָא לִי, בְּסֶטֶרֶא דְּאַתְּעַרְוִתָּא
דְּשֶׁמְאָלָא. וַיְמִינָא לְחַבְקָא לִי, וְדָא אֵיהִי
מִשְׁכַּנִּי.

וְדָא אֲשָׁה אָמֶרֶת לְגַבֵּי רַיִם, רַיִם לְגַבֵּי נִיחָחָת,
נִיחָחָת לְהָ. וּכְדִין, אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה. מַאי
נְרוֹצָה, נְהָא בְּרַעֲוָתָא. כִּמֵּה דְּאַתָּ אָמָר, (שם א' ד')
וְנְרַצָּה לוֹ לְכַפֵּר עַלְיוֹ. וְדָא אֵיהִי דְּכַתִּיב, (בְּרָאשֵׁת
מָא י') וְיַרְצָחוּ מִן הַבּוֹר. מַאי וְיַרְצָחוּ. דְּאַרְצָו
לִיה בְּמַלְיָן טְבִין, בְּמַלְיָן דְּרַעְוָא טְבָא, דְּהָוָה
עַצְיב מִהְהֹוא בּוֹר. וְעַל דָּא נְרוֹצָה: נְהָא
בְּרַעְוָא, בְּרַעְוָתָא שְׁלִים בְּדַקָּא יָאֹתָה.

אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה, טֶל אַת רַעְוָא בְּקִדְמִיתָא,
וְלַבְּתָר דְּהַטּוֹל אַנְתָּ, אַנְאָ, וְכָל אַינְוֹן
עוֹלִימְתָּא, נְהָא בְּרַעְוָא. וְעַל דָּא מִשְׁכַּנִּי.
מִבָּאֵן, דְּרַעְוָא וּבְרַקָּאן לֹא אָשְׁתַּכְּחָו אֶלְאָ
בְּאַתָּר דְּדַכְּר וּנוֹקְבָּא אַתְּחַבְּרָו בְּחַדָּא.
וּבְגִין כֵּה, מִשְׁכַּנִּי לְגַבֵּךְ בְּקִדְמִיתָא, בְּגִין
דְּתַקְּבֵל רַעְוָא, מְאַתָּר דְּכָל רַעְוָין אַשְׁתַּפְּבָחוּ.
וְלַבְּתָר, אַחֲרֵיךְ נְרוֹצָה, נְהָא בְּרַעְוָא. וְאֵי לֹא
תִמְשְׁכַּנִּי לְגַבֵּךְ, רַעְוָתָא, וְרַעְוָא עַילְאָה לֹא
יִשְׁרוֹן עַלְךָ, דָהָא דְּכָר בְּלָא נֹיקְבָּא, לֹא שְׁרִין
בֵּיה בְּרַקָּאן.

וְכָל דָּא, בְּדִיןָן דָהָא אַתְּעַרְנָא בְּרַזְא דְּאֶלְף.
דָהָא תִּמְןָן אַשְׁתַּכְּחָו רַזְיָן אַלְיָן, אֲשָׁה רַיִם
נִיחָחָת לְהָ. וְאֵיהִו רַזְא דְּלַעַילָּא וּמַפְּתָּא, וְכָל
רַזְא דְּמַהְיָמָנוֹתָא בֵּיה פְּלִיאָ, וְעַל דָּא סְלָקָא
בָּהָ (נ"א באחד). וְכָל אֵיהִו א.

בְּשַׁעַתָּא דְּאַת דָּא פְּרָח בְּאוּרִיר, אַסְתְּלִיקָי אֶלְף
וּמְאָה עַלְמִין, וְאַתְּכָלִילָו בְּגַוִּיה.

והוא מתחער בעטור חקוק,
שכולל את כל העולמות.
וא' היא אחת, אשה ריח ניחח
לה. אשה - זה הקוץ הפלוי
למיטה, הסוד של כל האבות
והמחנות אלו ואלו. הריח - סוד
שער אותו הקוץ שנאחו במאצע.
ניחח - הפרכה של התפשטות
האמצע, שורה עליון רום
עליזונה. לה' - נקודה העליזונה
שער גב האמצע, שהוא מקים
את הפל. והכל קשור אחד.
וזה של אחורי האמצע, אמר
משכני אחיך. להתרחבר עמוק,
לTEL ברכות עם הנקודה
העליזונה שעיליך. וכשנהייה זכר
ונקבה יחד, בין שטטל ברכות
ורצון, אני וסקוץ שפליי למיטה
מןני - אחיך נרואה, נתראה
אחיך, להיות שלמות אחת
מעלה ימטה, ולהיות אצל אחד
(הבל אח' בשלמותו).

היבאני המליך חדריו וגוי (שר' א').
בכה רבינו שמואן כמו מקדם,
ואמר, הלואי יהה בידינו לגולות
סודות עליזונים, שמחה היה,
הואיל ורצוינו לגולות סודות
עליזונים בהדור הזה.
יש לדעת, שהרי קשור ברבים
לא נמצאו בכתוב, שבין שאמר
משכני, מה זה היבאני המלך
חריריו? היה צריך להיות תביאני
לחדריך, ועל זה נגילה ונשמחה
כך!

אלא בסוד האותיות תלמידים
העליזונים והמחנות וככל
העולם. וקשר הדברים כך
הוא, קשר של תשבחת לאור,
שעליה אמרה לבעה, אמצע
האל", משבני עמה, כמו
שנאמר. וכך על גב שאמרת זה,
רצחה להשבחם אליו, שאף על
גב שהיא מחקוי בשחות לאמצע
של האל"ף וושוכבת תפתקו,

וarterismo אתון אחרני, ואתגליפו אבטריה.
ואיתו אטער בעטורא גלייפא, דכליל כל
עלמין.

ואיתו חד א, אשה ריח ניחח לה'. אשה, דא
קווא דתליה לתטא, רזא דכל חילין
ומשידין אלין ואلين. ריח, רזא דעל ההוא
קווא דאתהחד באמצעתה. ניחח, רתיכא
דפשטו דאמצעיתא, דשרא עלייה רוח
עלאה. לה', נקודה עילאה דעל גבי
אמצעתה, דאיתו מקים כולה. וכולא
קיישורא חדא.

ווזא דאחוריו אמצעתה, אמר, משכני אחיך,
לאתחברא עמך, ליטול ברקאנ, מעם
נקודה עילאה דעלך. וביד נהא דבר ונוקבא
בחדר, בין דתטל ברכאנ ורעווא, אנא וקווא
דתליה לתטא מיני, אחיך נרואה, נתרעוי
אבטרך, למחיי חד שלימו עילא וטא.
ולמחיי א' כל אחד (בלא חד) בשלים דיליה.
היבאני המליך חדריו וגוי. בכה רבינו שמואן
במלךדין ואמר. הלואי יהא ביזן
לגלאה רזין עילאן, חזוא איהו, הויאל
וירעוטיה לגלאה רזין עילאן בדרא דא.
אית למנדע, דהא קישורא דמלין לא אשטכח
בקרא, דכיזן דאמר משכני, מהו היבאני
המלך חדריו, תביאני לחדריך מבעי לייה. ועל
דא נגילה ונשמחה בך.

אלא ברזא דאתון, פליין עילאן וטאין,
ועלמין כולהו. וקיישורא דמלין הכי
הוא, קישורא דתוושבחתא לגבוי נהדרא, דעליה
אמירה לגבוי בעלה, אמצעתה דאל", משבני
עמך, כמה דאטמר, ואף על גב דאמרת דא,
בעאת לאשתבחתא לגביה, דאף על גב דאייה
תחותוי בשחותא לגבוי אמצעתא דאל", פ.